

добри, но затова се изисква постоянство, работа и трудъ.

„Господъ е далечъ отъ нечестивите;

А слуша моленето на праведните“. (— 29 ст.).

Едно правило тръбва да имате предъ видъ. За човѣкъ, който нѣма разположение да слуша Бога и да изпълнява Неговата воля, Писанието казва, че Господъ е далечъ отъ него. Преди христианството още, на хората е било известно, че Богъ всѣкога слуша моленето на праведните. По това нѣма две мнения.

„Свѣтътъ на очите весели сърцето;

И добрата вѣсть утѣшава коститѣ.“ (— 30 ст.).

Този стихъ се отнася до разумния животъ.

„Ухо, което слуша обличението на живота,

Пребивава между мѫдритѣ.“ (— 31 ст.).

Въ този стихъ се дава голѣмо насърдчение на човѣка. Значи, който има ухо и може да издѣржи обличението на живота, той ще живѣе между мѫдритѣ. Тъй щото, всѣки тръбва да знае, че животътъ обличава. За да живѣешъ между мѫдритѣ, тръбва да те обличаватъ. Колко пжти учительтъ ще поправя тетрадкитѣ на своите ученици! Колко пжти той ще зачерква грѣшкитѣ имъ съ червено мастило! Колко пжти майкитѣ ще правятъ корекции на своите деца!

„Който отхвърля поучението, мрази душата си;

А който слуша обличението, придобива разумъ.“ (— 32 ст.).

Когато обличаватъ глупавия, той казва: Вие ли ще ме учите? Азъ не зная ли това? Мѫдриятъ човѣкъ, обаче, слуша. Той често изпада между хора, които говорятъ глупости, но той на всичко дава ухо, слуша. Той се учи отъ тѣхъ, размишлява, защо тѣзи хора живѣятъ така и намира начинъ, какъ да работи. Той не ги сжди, защо сж такива, защо постѣжватъ така, но си казва: Азъ тръбва да работя между тия хора. Тѣхната нива е буренясала. На време не работихъ между тѣхъ, но сега тръбва да впрегна плуга си, да разоря нивите имъ. Тѣ си говорятъ, карать се, а той си прави своите планове. Като слуша нѣкои хора да се каратъ, той си казва: Ако бѣхъ ораль и копалъ на време, днесъ нѣмаше да бѫде така. Сега, азъ съмъ виновенъ за тѣхното положение. А вие казвате: Азъ ли съмъ най-кривъ, най-виновенъ? — Че не си и най-правъ. — Азъ ли съмъ най-грѣшъ? — Че не си и най-праведенъ. И едното, и другото е вѣрно. Това сж редъ положения въ живота.

„Страхътъ Господенъ е поучение на мѫдростъ;